

kunde indvinde den Capital, der for Dieblikket stikker i Stedet, eller ialtsald den største Deel deraf; thi i saa Fald troer jeg, dersom Embedsmanden virkelig ønsker at blive af med Boligen, at der ikke vil være det Mindste iveien derfor, men herom foreligger der for Tiden intet Forslag fra den paagældende Herredsfoged (Hør!). Det forekommer mig desuden, at det, som nærmest var Niemets, da Andragendet gik til videre Behandling, — jeg kjender ikke selve Andragendet — var, at faae en Embedsbolig, som laa bekvemmere end den, som nu er anskaffet i Hammerum Herred; men jeg skal i denne Henseende bemærke, at den ligger midt i Herredet, og forsaavidt ret beqvemt. Jeg antager vel, at den kunde ligge endnu bekvemmere, naar den nemlig laa tæt ved Arrest- og Thinghuset, hvorfra den er fjernet mellem $\frac{1}{4}$ og $\frac{1}{2}$ Mill; men, dersom Embedsgaarden bliver solgt, saa er det aldeles uviist, om Herredsfogden virkelig kommer til at boe paa et bekvemmere Sted. Danske Lovs 1—5—17 har nemlig alene besejlet, at Herredsfogden skal boe indenfor Herredets Grændse, og der er flere, som boe temmelig langt borte fra Jurisdictionen, saa det er aldeles ikke sikkert, at Herredsfogden, om Stedet solgtes, kom til at boe paa et bekvemmere Sted. I Herning By, hvor Arrest- og Thinghuset ligger, er der vel i den senere Tid opført flere Bygninger, og det er vel ogsaa sandsynligt, at Herredsfogden vil søge, om muligt, at faae en Bolig samme Steds, da det er hans egen Fordeel at boe i Nærheden af Thinghuset; men det har i flere Jurisdictioner viist sig, at det til visse Tider, ofte endogsaa i et langt Tidrum, har været umuligt at faae Bolig, naar den skulde leies, i Nærheden af Thing- og Arresthuset, da det naturligviis er tilfældigt, om de Personer, som selv boe der, ville benytte deres Bolig, eller om de ville udleie den. Altsaa er det aldeles uviist, om man, naar Embedsgaarden i Hammerum bliver solgt, kan faae en bekvemmere Bolig for Herredsfogden, og noget Paalæg i denne Henseende kunde i alt Fald ikke skee med Hensyn til den nærværende Herredsfoged, da Saadant ikke er skeet ved hans Bestalling, ligesom ethvert Paalæg af denne Bestaffenhed i alt Fald vilde være

udenfor Loven, der, som sagt, kun fordrer, at Herredsfogden skal boe indenfor Herredets Grændser. Det forekommer mig derfor i høi Grad tvivlsomt, om der kan komme Noget ud af at henvise denne Sag til Ministeriet.

Ordføreren: Jeg skal ikke gaae videre ind paa denne Sags Realitet, som egentlig nu ikke foreligger; der foreligger ikke for Dieblikket at tage Bestemmelse om, hvorledes denne Sag skal ordnes, men kun at tage den Beslutning, om denne Sags Ordning skal opgives, eller om der skal foretages Videre i saa Henseende. Jeg skal derfor kun til, hvad den høitværende Justitsminister anførte om det meget Usandsynlige eller Vanskelige i, at Herredsfogden kan komme til at boe bekvemmere, tillade mig at bemærke, at, hvad de fremtidige Herredsfogder angaaer, saa troer jeg ikke, at, fordi Loven siger, at Herredsfogden skal boe indenfor Herredets Grændse, der da kan være Noget til Hinder for, at, naar Embedet bliver vacant, den nye Herredsfoged forpligtes til at boe i en bestemt By eller i Herning, saameget mere, som, naar der tages en Bestemmelse herom, det er Noget, som i høi Grad vil falde sammen med den vordende Herredsfogeds egen Interesse, og, hvad den nærværende Herredsfoged angaaer, saa vil jeg vel indrømme, at Ministeriet vel ikke ligefrem kan paalægge ham det som en Pligt, at boe der; men han sidder med Gaarden, og efter Acterne, der foreligge, synes det, som om han vilde være meget tilbøielig til at gjøre Dpoffrelse, for at blive fri for Embedsgaarden, og saa kan det jo stilles op som en Betingelse ved Underhandlingerne med ham, at han skulde forpligte sig til at boe i en vis By, navnlig i Herning, og da denne By er gaaet saa meget frem, vil det ikke være mange Aar, førend den i mange Henseender vil kunne sættes i Klasse med nogle af vore mindre Kjøbstæder, saa jeg troer, at der nok kan bringes Noget ud af Sagen; men, hvad det er, at der skal bringes ud deraf, det er det, der skal afgjøres, naar Sagen bliver henviist til Ministeriet, og fordi man ikke under Forhandlingerne her kan paavise det ene rigtige Resultat, der skal komme ud deraf, eller paavise Vissheden af, at dette Resultat kan opnaaes, derfor finder jeg ikke, at der er nogen